

דואר

ירחון לעניני דואר סעקסן אדמיון

המחיר 100 פרי'

3

תמוז תשי"ד

התוכן

3	שרותי המדינה לאזרח — א. עין־הבר
5	הפתיחה של תחנת השדור יבנה
8	הליקופטר בשרותי הדואר — ר. מ. רודניצקי
	מבצע לבחינת אדיבותם של המנויים —
9	י. שמואלי
9	סוללת שמש — נ. גולדברג
	העברת דואר בתקופות סיערות של דברי
10	הימים — ש. מסינג
10	מפה ושם... — ש. מ. ואל
12	הדואר בספרות — ש. אלראי
13	המכתב המבושם — מ. חגין
15	הדואר צוחק
15	מכתבים למערכת
18	ספורט ואיגוד הדואר העולמי — ד. ביגא
18	מן תהוי

תמונת העטיפה :

תחנת השדור יבנה

העורך: ד. אלישיב

מזכיר המערכת: י. גליק

חברי המערכת: י. גרינוולד, מ. ירושלמי, א. ד. קולמן

דואר

ירחון לעניני דואר, טלגרף, טלפון ורדיו

יוני 1954

שנה ג' חוברת ג'

תמוז תשי"ד

שרותי המדינה לאזרח

א. עין-הבר

בר, מ"ו באפריל עד 31 במרץ, מ"ו ביולי עד 30 ביוני, ומ"ו באוקטובר עד 30 בספטמבר, אם אורח שוכר תא דואר לא בתאריכים הנ"ל אלא בחודש אחר באמצע תקופת השכירות, אין זמן השכירות נחשב מאותו חר' דש אלא מהתחלת תקופת השכירות. למשל, אם התא נשכר לפני ה'24 במרץ השכירות נחשבת מ"ו בינואר, ואם לפני ה'24 במאי השכירות נחשבת מ"ו באפריל וכו'. השוכר נדרש לשלם בעד שנה שלמה אם כי למעשה התא ברשותו רק 11 חודשים או 10 חודשים. האזרח שואל: — מדוע עליו לשלם בעד הזמן שתא הדואר לא נמצא ברשותו? מדוע אי אפשר לחשב את זמן השכירות מהתחלת אותו החודש שבו שוכרים את התא בפועל? אם למשל התא נשכר בחודש מרץ תחשב השכירות מ"ו במרץ, ואם נשכר בחודש מאי תחשב השכירות מ"ו במאי ולא כפי שזה נהוג כעת מ"ו בינואר או מ"ו באפריל.

יש ואזרח מקבל ע"י הדואר שני ספרים משני אני שים שונים. ספר אחד נמסר בביתו ע"י הדואר ובמקום הספר השני הוא מקבל תעודת משלוח בלבד, ולשם קבלת הספר עליו לגשת לבית הדואר, מדוע? כי הספר הראשון נשלח כ"דברי דפוס" ובתור שכזה הוא נמסר בבית המועד, ואילו הספר השני נשלח כ"חבילה" ובתור שכזה הוא נמסר אך ורק בבית הדואר. אם החבילה נשלחת אפילו בדואר אכספרס גם אז אין היא נמסרת בביתו של המועד, רק תעודת המשלוח המסומנת בתו אכספרס נמסרת, וגם במקרה זה על המועד לגשת לבית הדואר לקבל את החבילה. ככה נהוג אפילו במקרים שה' חבילה עצמה היא קטנה ביותר. האזרח שואל: — במה עדיף הספר הראשון מהספר השני? מדוע כאשר הספר מוגדר כ"דברי דפוס" הוא נמסר בבית המועד ואילו כאשר הוא מוגדר כ"חבילה" הוא לא נמסר בבית המועד ויש צורך ללכת לבית הדואר לקבלו, אפילו במקרים ששני הספרים הם מאותו סוג ובעלי אותו משקלו?

בהזדמנות מבצע "שרותי המדינה לאזרח", הנערך כעת בארץ, כדאי לציין מספר שאלות הנשאלות מדי פעם על ידי האזרחים בקשר לשרותים שונים של הדואר ואשר טרם מצאו את פתרונם. אין כמעט ספק אשגבים שלא נשאל אי פעם, בצורה זו או אחרת, אחת השאלות הנדונות ברשימה זו, שמטרתה להראות מה מכביר על האזרח ביחסיו עם משרד הדואר ואיך להקל מעליו את טרחותיו. אין בפי מקרי האשגבים תשובה ברורה על שאלה ממין זה; על פי רוב התשובה היא: זה בהתאם לתקנות; מובן שהיא אינה מניחה את דעת השואלים — והשאלה בעיניה עומדת.

כל מיני מודעות מתנוססות בבתי הדואר על לוח המודעות אשר בעמדת הקהל אבל לשוא יתפש האזרח מודעה הניגעת באחת הפעולות החשובות והעיקריות של משרד הדואר. בין כל המודעות השונות אין למצוא אף אחת בקשר לזמן משלוח המכתבים. יום יום פונים אזרחים למפקדי האשגבים בשאלות כגון: "באיזו שעה יוצא משלוח מכתבים לעיר פלונית?" או "האם מכתב בדואר אכספרס יגיע לתעודתו עוד באותו יום?" אמנם על כל תיבת מכתבים קבוע לוח עם ציון שעות ההרקה, אבל אזרח הבא לבית הדואר לשגר מכתב אינו מעוניין לדעת מתי מריקים בדרך כלל את תיבות המכתבים אלא הוא רוצה לדעת באיזו שעה שולחים את המכתבים לתעודתם. ברצונו לדעת באיזו שעה יוצא משלוח דואר לכיוון מסוים או לעיר מסוימת. האזרח שואל: — מדוע אי אפשר לקבוע בעמדת הקהל לוח זמנים של משלוחי הדואר מאותו בית הדואר — לכל הפחות המשלוחים העיקריים — דבר שהיה מקל בהרבה על האזרח, שלא יצטרך לפנות בשאלות למפקדים המרודים.

אזרח המבקש לשכור תא דואר לתקופה של חצי שנה או פחות. אין אפשרות להענות לבקשתו. בהתאם לתקנות הקיימות אין להשכיר תא דואר לפרק זמן פחות משנה. תקופות השכירות הן מ"ו בינואר עד 31 בדצמבר

אגרת חידוש הרשיון ביחד עם תשלום דמי ההעתק? מדוע אי אפשר שבתי הדואר יוציאו את העתקי הרשיון נות לפי הפרטים הרשומים בטופס ד.ט. 806 ב. כשם שהם מוציאים את הרשיונות המקוריים והרשיונות למקלטים נוספים?

ובסוף מן הראוי לציין שתי שאלות שכבר מצאו את פתרונן לשביעות רצונם של האזרחים. שאלה ראשונה נוגעת לאספני הבולים הגרים מחוץ לתל אביב שהיו מתלוננים תמיד שעליהם לשלם יותר עבור החומר הבולאי על ידו כך שהם מוכרחים להעביר את תשלומיהם לשרות הבולאי באמצעות המחאות כסף ועל פי רוב במכתבים רשומים. עם הנהגת התשלום בכל בתי הדואר באמצעות הטופס ד.ט. 673 נפתרה השאלה הזאת. האספנים מביעים בכל הזדמנות את הוקרתם ושביעות רצונם מהסידור הזה.

השאלה השנייה היא בענין העברת כספים לחיילים באמצעות המחאות כסף. על האזרחים היה למסור נוסף לכתובתו הצבאית של החייל גם שם בית דואר אורח. אורח שלא ידע את מקום הימצאו של החייל לא יכול היה להעביר לו את הכסף. ביחוד סבלו מכך חיילים מירונים שטרם היו בחופשה ולא מסרו בבית את שם המקום בו הם נמצאים. כעת נפתרה גם שאלה זאת עם הנהגתה של משיכת המחאות כסף גם על דואר צבאי.

מדוע אי אפשר למסור בבית המועד גם צורות קטנים אם גם הם מוגדרים כ"חבילה" ובבית הדואר ימסרו רק החבילות הגדולות?

בכל מקרה שהצורה שולח מברק מסוג "תמ" הוא צריך לכתוב את שם העיר אחרי כל כתובת וכתובת. אם דרושים ששה או שמונה העתקים יש צורך לחזור ולכתוב את שם העיר שש או שמונה פעמים. כל התע"תקים צריכים להיות מיועדים לאנשים הנרים באותה העיר. האזרח שואל: — הרי לא מקבלים מברקים מהסוג "תמ" אם העתק אחד מיועד לאיש שגר בעיר אחת והעתק שני לאיש שגר בעיר אחרת, לשם מה, איפוא, יש צורך לכתוב את שם העיר אחרי כל כתובת? במברק לחוץ לארץ מסוג "תמ" גם כן כותבים את שם העיר רק פעם אחת, אחרי הכתובת האחרונה. מדוע דבר אפשרי בשרות מברקים לחוץ לארץ אינו אפשרי בשרות מברקים בפנים הארץ?

אזרחים מרבים להתלונן על הטרחה ובזבוז הזמן במקרה של אבדן רשיון לרדיו. האזרח צריך לבוא לבית הדואר לשלם את דמי העתק הרשיון ואחריו שהרשיון נשלח אליו הביתה ע"י הדואר הוא צריך לבוא שנית לבית הדואר לחדש את הרשיון. האזרח שואל: — מדוע עליו לבוא פעמיים לבית הדואר לשם סידור איתו דבר עצמו? מדוע אי אפשר לעשות סידור לגבות את

בית הדואר החדש ברמת גן

הפתיחה של תחנת השידור יבנה

ראש הממשלה, שר הדואר והתחנה הכללי של ויטורד הזואר

את חתום הפגישה פתח מר ח. בן-מנחם בספרו על תולדות המשדר מן התבנון ועד הקמתו. באופן מיוחד הדגיש המנהל הכללי את חשיבות עבודתם וחריצותם של העובדים שהשקיעו את כל מרצם וכשרונותיהם והתגברו על

במעמדם של ראש הממשלה ושר החוץ מר מ. שרת, שר הדואר ד"ר י. בורג, מר ח. בן-מנחם, המנהל הכללי של משרד הדואר ובנוכחותה של גבי רמז ואורחים רבים נס' תחנה תחנת השידור יבנה ביום 3.6.54.

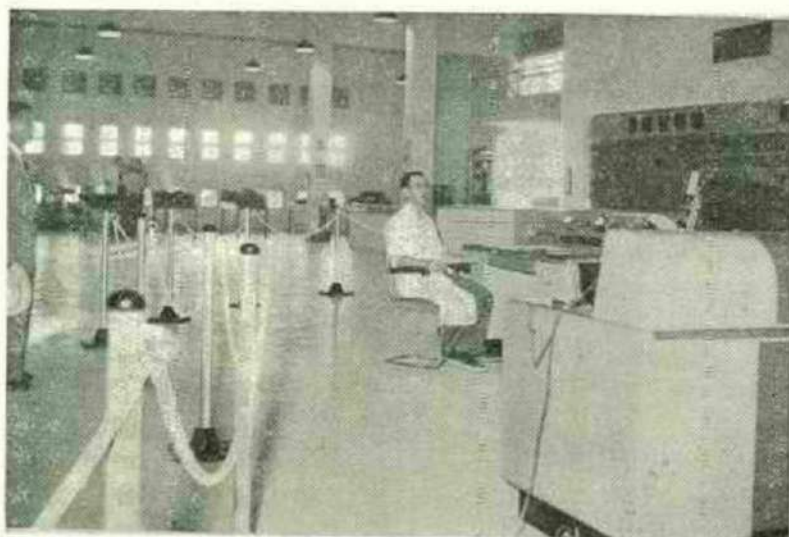
ראש הממשלה נואם בסקס

בנין התחנה

לאחר דברי הפתיחה נאם שר הדואר ד"ר י. בורג, היא מסר פרטים מענינים על התפתחותו של שרות השידור בכלל וכן על התחנה החדשה שקולה מגיע לרוב ארצות אירופה לדרום אפריקה ולצפון אמריקה. בסקרו את השרותים השונים של הדואר הביע השר תקווה ששידורי

כל הקשיים שנתקלו בהם בעבודתם. הנזק שנגרם למשדרי רים על ידי דליקה באניה שהובילה אותם היה כה גדול עד שנתעורר ספק אם אפשר יהיה להפעילם. אולם למרות הכל הופעלו המשדרים הודות למהנדסי האלחוט שלא אמי רו נואש.

פנים התחנה

מנתו של ד. רמז ז"ל, בגזירת הסרט בפתח הבנין וכל קהל האורחים הורשה להיכנס לבנין ולראות את התחנה ולשמוע הסברים עליה מפי מר מ. א. ברמן, מנהל שרותי ההנדסה (רו"ח).

לאחר מכן הוזמן הקהל למזנון, שהוכן בטוב טעם, ובי" לה שם שעה קלה.

האירחים, שרבים מהם היו עובדי דואר מכל חלקי הארץ, עזבו את המקום בהרגשה טובה שמפעל גדול וחשוב נוסף לשרשרת המפעלים ההולכים ומוקמים על ידי דואר ישראל.

א.

ישראל יגיעו לרבים הכמהים לטל התחיה של ארצנו וכי גלי יבנה יגשרו בין ישראל המדינה לבין עם ישראל כולו בכל תפוצותיו.

לאחר שירת המקלה שהשתתפה בטקס נאם ראש הממשלה. הוא העלה את זכרו של ד. רמז ז"ל שאת שמו נר" שאת התחנה. בהמשך נאמו אמר שמדינת ישראל הוקמה לא כדי לגתק את קשריה עם העולם אלא כדי לחזקם עם הגלות. אחת משלוש החירויות של הקשר והיא חרות האתר נחוגה בטקס הפתיחה של תחנת שידור יבנה.

עם גמר נאומו של מר מ. שרת נתקבדה הגבי רמז, אלי

גבי רמז גזירת את הסרט בפתח בנין התחנה

חבר,

עונת הקיץ כמעט ונגמרה : האם לא אירע בחופשתך כל מאורע מבדח שברצונך לספר עליו לחברך בעבודה. אנו נשמח לפרסם את דבריך מעל דפי ה"דואר".

ההליקופטר בשרות הדואר

ר. מ. רודניצקי

(א) ביום, עם דואר מדומה, במחוז דורסט;
(ב) ביום, עם דואר ממשי, בין המחוזות נרטהנס
ונירפולק;

(ג) בלילה, באותו מקום, עם דואר ממשי.
נבדקו הנקודות ביחס לתנאים האטמוספיריים, תנאי
הנחיתה, לרושות הדואר, אימון העובדים וכו'. מבחינה
טכנית, היו תוצאות שני הנסיונות הראשונים משיביעי
רצון. דרגת הבטחון היתה בין 94 ל-98 אחוז, בעוד
שבטיסות הלילה היתה דרגת הבטחון 77% במקום
88% המקוים. בסופו של דבר: הנהלת הדואר באנגליה
הגיעה לכלל דעה, כי מבחינה מספית וכן במצב הנוכחי
של התפתחות ההליקופטר, לא כדאי להשתמש בו להי-
כלת דברי דואר.

מאידך, בגלל תנאי התחבורה שבסביבות שטוקהולם,
החליטה הנהלת הדואר השוודי, בשנת 1948, להשתמש
בהליקופטר להובלת דברי דואר למקומות שונים שקשה
להגיע אליהם בתקופות מסוימות. ליד שטוקהולם, המכר
נה "ונציה של הצפון", נמצאים אלפי איים קטנים בעלי
אוכלוסיה של 12-2000 נפש, ובעת שנוצרים גושי קרח,
אין באפשרותם של מטוסים רגילים או מטוסי ים לחנות
שם על הקרקע או על הים. מתעשירי במברואר עד השלד
שים באפריל, 1948, נעשו במקומות אלה שתי טיסות לש-
בוע בהליקופטר לאורך של 110 קילומטר בערך. לא הוכיח
שר כל קרקע לנחיתה וההליקופטר, מטיפוס "Bell 47B3"
עם כושר הטענה של 200 קילוגרם במהירות מכסימלית
של 130 קילומטר לשעה, חנה פשוט ליד בתי הדואר על
הקרקע או על הקרח, וכן על פני המים. למרות השינויים
האטמוספיריים עברו הטיסות ללא כל תקלה.

בשל הצפיפות הקטנה של האוכלוסיה בחבל איים זה,
לא היו כמות דברי הדואר שהובלו גדולות ומחיר ההו-
כלה היה משום כך גבוה למדי (כארבעים פרנקים זהב
לטון הקילומטר). הנהלת הדואר השוודי, הוצעה להפוך
את השימוש בהליקופטר לדבר עממי ומקובל להובלת
דברי דואר, מעינת עתה באפשרות להוזלת מחירי המש-
לוח.

מלבד ארצות הברית ושוודיה, הונהג השימוש בהלי-
קופטר להובלת דברי דואר לפנים הארץ גם בניו-פאונד-
לנד, בבלגיה ובעוד כמה ארצות. בגלל מגרעותיו של
ההליקופטר: רעש גדול המפריע למנוחת הציבור, תצורות
גדולה של דלק, העובדה שהשימוש בו כרוך כרוך בהוצ-
אות גדולות, טרם הוכנס לשרות הדואר בשאר האר-
צות.

בשנים קדומות השתמשו המלכים ואנשים בעלי השפעה
ב"רצים" מוכשרים שמתפקידם היה להעביר מכתבים,
פקודות, ידיעות וכו' במהירות האפשרית ברגל או ברכב.
כן הרבו להשתמש ביוני דואר שהעבירו מתקים למרי-
חקים של מאות קילומטרים.

עם הנהגת שרותי הדואר בעולם, שאפו שלטונות
הדואר למצוא אמצעים חדישים ויעילים להעברת דברי
הדואר, וכך החלו להעביר דברי דואר גם באמצעות
כדור פורח (דואר האויר הראשון הוטס בכדור פורח
בשנת 1859), מאז התפתחה הטכניקה במהירות וכיום
מועבר דואר האויר במטוסים חדישים ומשוכללים מאוד.
משהומצא ההליקופטר, החלו כמה מינהלות דואר לעיין
באפשרות של העברת דברי דואר גם באמצעות הליקופ-
טרים למקומות שאינם מרוחקים, אלא שהגישה אליהם
קשה או בלתי אפשרית, כי, לאחר הכל, השימוש במטו-
סם מוגבל בשל הצורך במסלולי המראה ונחיתה וכן
לא כדאי, ולעתים אין גם אפשרות, להשתמש בהם למקו-
מות מסוימים שהגישה אליהם קשה בגלל שטפונות,
דרכים משובשות או ניתוק דרכים מסיבות אחרות, כך
שהתחבורה עצם באמצעות הליקופטר יותר נוחה.

בעשרים במאי, שנת 1947, נתנה הוועדה לתעופה אז-
רחית בארצות הברית הרשאה לחברת התעופה — לוס
אנג'לס — להוביל דברי דואר באמצעות הליקופטר ברדיוס
של 80 קילומטר (כקו ישר) בתחום הדואר של לוס
אנג'לס. הרשאה דומה ניתנה בעשרים וארבעה בנובמבר,
שנת 1948, לחברה אחרת של הליקופטרים באיוור שיו-
קאנו, אבל גם כאן ברדיוס של 80 קילומטר מבית הדואר
הראשי בשיקאגו.

ההליקופטרים שהוכנסו לשרות בלוס אנג'לס הינם
מטיפוס "סיקורסקי S 51"; הם עשויים להוביל מטען של
338 קילוגרם ומהירותם כמאה ועשרים קילומטר לשעה,
ואילו בשיקאגו משתמשים בהליקופטר שנבנה על ידי
חברת "בל" המסוגל להוביל מטען של 147 עד 180
קילוגרם במהירות מכסימלית של מאה ועשרים קילומטר
לשעה. שני טיפוסים ההליקופטר הללו מצוידים במכשיר
די אלחוט "דופלקס" שבהם עומדים הם בקשר עם מיגדלי
הפיקוח של שדות התעופה ועם משרדי החברה. בשתי
הערים, לוס אנג'לס ושיקאגו, נוחתים ההליקופטרים על
גגות בתי הדואר.

גם שלטונות הדואר באנגליה דנו באפשרות של הו-
כלת דברי דואר באמצעות הליקופטרים ומנובמבר, 1947,
עד אפריל, 1950, נעשו, בשיתוף פעולה עם חברת התעופה
האנגלי אירופית, שלושה נסיונות:

מבצע לבחינת אדיבות של מנויים

י. שמואלי

שבועות תמימים השתתפו כ־12 מפקחים שתפקידם היה לשפוט ולזכות את המנויים המצטיינים, בפרסים קהל המנויים "הצודק המיד" היה הפעם הנשפט. כן השתתפו במבצע נציגי העתונות והקולנוע ונציג ציבור אובייקטיבי שתפקידו היה לעקוב מקרוב אחר מהלך ההתחרות ולפרסם לקהל הרחב את המסקנות מדי שבוע בשבוע. מיבצע זה עורר התענינות רבה בקהל המנויים שלא אחת פנו אל חברת הטלפונים ובקשו להשתתף בתחרות. בין שאר השאלות שנשאלה חברת הטלפונים היו השאלות הבאות: "כיצד להבטיח את השתתפות של משפחות בהתחרות?", "מהי הדרישה לקבלת תשומת הלב הנאותה?", רבים הביעו נכונות לשתף פעולה מיד. התוצאות היו משיבועות רצון, שיתוף הפעולה היה המו"ני. בין הזוכים חולקו כרטיסי מנוי לתיאטרון ומכסת שיחות בינעירוניות חינם. הזוכים בתחרות ועוד רבים כמותם הביעו משאלה שחברת הטלפונים תמשיך במבצע דומים בתדירות.

כל המבצע החינוכי רב הערך עלה לחברה בשכח 400 דולר ולמנויים זה עלה בהשקעת מידת אדיבות ורצון טוב כדי לקיים יחסי דיבור תקינים והבנה הדדית.

"הניחוס אינו טולה מאומה ובו נקזה הכל".

הטלפונאית במרכזי הטלפונים הבינעירוניים עוברת תחת שבת הביקורת של הממונים עליה ובחינת יערי לותה נמדדת בהתאם לאדיבותה כלפי קהל המנויים. לא כן המנויים עצמם, אותם אין מי שיחנך לקראת יחסי הבנה ואדיבות כלפי הטלפונאיות הנמצאות במרבית שעות עבודתן תחת לחץ בלתי פוסק של קריאות טלפוניות. המנויים מרשים לעצמם לפעמים להתרעם ולפנות בחוסר אדיבות לטלפונאית, המשתדלת בכל האמצעים העומדים לרשותה להשביע את רצונם.

לתיקון יחס בלתי אדיב זה של קהל המנויים אל הטלפונאיות, יצאה חברת "אל פאסו" בארה"ב במבצע נימוסין לבחינת מידת אדיבותם של המנויים. מטרת המיבצע היתה להביא לידי שיתוף פעולה בין קהל המנויים לבין הטלפונאיות והקטנת מספר התלונות ההרדיות.

ראשית דבר, פרסמה החברה הודעה בעתונות וברדיו המקומיים כי בועתה לפתוח ב"התחרות אדיבות" בין קהל המנויים. במבצע שתחל בשלהי 1953 ושנמשך 10

סוללת שמש

נ. גולדנברג

אלה מוגבלים, בגלל מבנם, בעוצמת הזרמים המופקים מהם ויכולים לספק זרמים קטנים מאד בגבולות של מיק"רואמפרים.

במעבדות "כל" נערך נסיון מוצלח ב־25 באפריל שנה זו להפיק מאנרגיית השמש, בעזרת סוללה מיוחדת: "סוללת שמש", זרמים חשמליים בעלי עוצמה המספיקה להפעיל משדר קטן הבנוי מטרנזיסטורים וכן להעביר שיחה טלפונית ומוסיקה על פני זוג תילים. הצולת שהצליחו להשיג במקרה זה היתה 6%.

אנרגיית חשמלית המסופקת ע"י הסוללה

ניצולת = אנרגיית שמש הנקלטת ע"י הסוללה $\times 100\%$
ניצולת זו מתאימה לניצולת של מכונות המופעלות בעזרת קיטור או בנוזל, בעוד שניצול אנרגיית השמש בתאים פוטואלקטריים קודמים לא עלתה על אחוז אחד (1%). "סוללת שמש" בנויה מלוחיות סיליקון דקות בגודל של סנטימטר גילוח מחוברת בסדר ובנוסף עליהם קרני אור ניצור בהם זרם חשמלי, המועבר בעזרת תילים למשדר או לטלפון כמוזכר לעיל. היות ואין ב"סוללות השמש" חלקים נעים והיות ואין קרני השמש הורסות את הסיליקון יש להניח שסוללות אלו יחזיקו מעמד לתקופה

הארץ קולטת אנרגיית מהשמש. יחידות אנרגיה זו נמדדות לרוב בקלוריות לסמ"ר מרובע בשניה ונאמדות ב־1.938, 1. א. ש"בכל שניה ושניה, כל סמ"ר על פני הארץ קולט 1.938 קלוריות. גבין ארלי משמעות "קלטה" זו ביחידות אחרות: בקילוח"שעה. חשבו ומצאו שהשמש מספקת לנו כאלף טריליון — 10^{15} (1.000.000.000.000.000) קילוח"שעה מדי יום ביומו. אם נשווה אנרגיה זו לאנרגיית המופקת לצרכינו ממקורות אחרים: פחם, נפט, גז טבעי ואורניום, הרי הצליח האדם להפיק רק חלק קטן מאד מתוך כמות האנרגיה הנזכרת לעיל. הצמצום מנצלים את אנרגיית השמש לצרכיהם בעזרת הכלורופיל הנמצא בעליהם; עם התפתחות המדע והטכניקה התחיל גם האדם לחפש אפשרויות להשתמש באנרגיית המופקת מהשמש לצרכיו הוא.

המכשירים הראשונים אשר הוכיחו את קרני השמש או קרני אור אחרות לזרמים חשמליים הם התא הפוטואלקטרי והטרמוקפל (Thermocouple). בעזרת התא הפוטואלקטרי בנו מכשיר בשם פוטומטר המשמש לקביעת עוצמת אור המוחזר מנוף מסוים לשם כוון מצלמה, באסטרונומיה משתמשים בטרמוקפל לשם מדידת עוצמת אור המוחזרת מכוכבים. שני מכשירים

העברת מספר שיחות גדול יותר, בלי להזדקק לקחים "פיסיים" נוספים.

הסיליקון הוא מינרל בצורת גביש ומבחינה חשמלית הגו מוליך למחצה ז.א. מוליך לכוח אחד כלבד. בתרכיבו הכימי מתאים לגרמניום, החומר שממנו מיוצרים את הסרנסיסטורים שהינם תחליף לשפופרות רדיו. הסיליקון מצטיין ברגישות יוצאת מן הכלל לקרינת אור. שימוש נוסף בסיליקון הוא מגן בפני ברק לקווי טלפון. כן נעשים ניסיונות בבניית מיישר זרם לזרמים גדולים.

ארוכה מאד: מבחינה תיאורטית יכולות סוללות אלו להתקיים משך זמן בלתי מוגבל.

כמובן שאנשי המדע אינם מסתפקים בנסיון מוצלח זה וממשיכים בחקירת הבעיות שהתעוררו עקב ניסויים אלה כדי להצליח לבנות סוללות אשר יפעילו מיתקנים גדולים יותר. לדוגמה: הפעלת משדרים ניידים במכוני גיות או טורענים (Chargers) למצברים בתחנות בידניים לטלפון (Repeater Stations) אשר הגישה אליהם קשה ואשר יכולים להגדיל את שדות הטלפון.

העברת דואר בתקופות סוערות של דברי הימים

ש. מסינג

בתקופת מלחמת "הצפון" (שוודיה) פינלנד ורוסיה) הוטל איסור, שעבירה עליו גררה עונש מוות, על העברת דברי דואר בין הלוחמים. מאוחר יותר הוקל המצב. דואר צבאי מיוחד נפתח בזמן מלחמת נאפוליון.

בתקופות המלחמות 1788 עד 1790 ומ' 1808 עד 1809 (רוסיה ושוודיה) שוב הוטל איסור על העברת דברי הדואר בין הצדדים הלוחמים. האיסור שוב הוקל ע"י שוודיה שהרשתה העברת מכתבים מסחריים. מכתבים אלה היו נתונים כמובן לצנזורה. לא היה עוכב בהעברת דואר בחזיתות מאחר שהן לא היוו קו אחיז. בשליחת מכתבים השתמשו החיילים לרוב בקציניהם שבאו במגע עם האויב בעניני משא ומתן. בתקופה ההיא היו קיימים בתי דואר שדה ליחידות באזורים מרוחקים. כל חייל מהצבא הסדיר כמו מאנשי המלואים היה רשאי לשלוח פעם בחודש מכתב ללא כול (לקצינים היו זכויות יתר). בתקופת מלחמת קרים היה קיים בפינלנד דואר צבאי רוסי. דואר צבאי פיני עצמאי נוסד בזמן מלחמת השחרור הפינית בשנת 1918.

(פרטים היסטוריים, על שירות הדואר הצבאי בזמני מלחמות שבהן השתתפה פינלנד 1918—1936)

במלחמת "שלושים השנה" לא ידע החייל הפיני את המובן הנוכחי של המילה "דואר".

בתחלת המלחמה ההיא השתמשו בשליחים צבאיים להעברת הדואר מהמולדת לחזיתות שהיו בגרמניה וצ'כיה. גוסטאב ארולף השני השביע ב' 1630 את סוכן ביתו ומנה אותו לממונה על הכנסות הדואר בעיר שטטין. בהמשך המלחמה התרחב השירות וכלל את רוב ארצות צפון אירופה ומרכזה. לעיר אגנסבורג היה ממונה על הדואר. כהתחלה של שירות דואר סדיר בשוודיה — פינלנד (שהיו אז מדינה אחת) אפשר לראות את שנת 1636. האיכרים היו השליחים שעסקו בהעברת הדואר. מצב זה נמשך לערך 200 שנה. גם אצל האנדרחים וגם בצבא. בזמן מלחמת בוטניה (מלחמת רוסיה-שוודיה) הודגש בצבא הצורך בשירות דואר צבאי סדיר. בתקופה ההיא כבעבר היו הממונים על הדואר גרמנים.

מפה ושם...

— ליקוטים —

ש. מ. ואל

הדואר חיפש את רח' אחוזה

מכתב שנשלח מגרמניה בחודש שעבר, ממר ברנט פקטור, לגיסו היושב ברעננה, מר יוסף חסמן, נשלח ללא ציון המען.

הכתובת הקצרה שהופיעה על המכתב "יוסף חסמן, רחוב אחוזה — ישראל", העמידה את הנהלת הדואר בפני ברירה, לשלוח את המכתב כחוק חזרה לשולחו שבגרמניה, או...

הדואר בחר הפעם בדרך השניה, הינעה יותר — ויצא לחפש את הבעלים הנכונים.

המכתב עבר לערים ומישובות רבות, שנמצא בהן רחוב בשם הגילי, בתוספת הערה: נסה מה, נסה שם... סוף.

סדר יהודי מלובלין מוציא לאור ספריה על בולים

בניוירוק זכה לפירסום "מלך הבולים" דאק מינקוס, שהוציא לאור בצורות שונות ספריה על בולים, שנפוצה בעשרת מיליונים טפסים. מינקוס — יליד לובלין, לפי מקצועו סדר. בשנות העשרים עבר לברלין, עבד כסדר ב"אידישה רונדשי" והוציא לאור ברוסית ספרים, שהוח' רמו והושחקו על ידי הבולשביקים. לפני עליית הנאצים יצא לארצות הברית ושם התמסר להדפסת קטלוגים וספרים על אספנות בולים להלכה ולמעשה, בין השאר הצליח לרכוש במצרים את האוסף של המלך הנידח פארוק. בשיחה עם עיתונאי אמר כי חבל שהבולים של אמריקה העשירה אינם מצטיינים בדרך כלל ברישום נאה. הבולים הישראליים נרכשים באמריקה בהתענינות מרובה. (דבר)

חודש מאי בעולם הבולאי

חודש מאי מצויין במיוחד בעולם הבולאי.

בחודש זה הוצא לאור בול הדואר הראשון, ה"פני השחור", היה זה ב' לחודש בשנת 1840. כעבור מאה שנה הוציא הדואר הבריטי סדרת מזכרת לבול הראשון, אשר כללה ששה בולים.

ב' למאי 1497 הפליגה מגמל בריסטול בבריטניה הספינה "מתיו", אשר הגיעה כעבור ששה שבועות לחוף הבלתי ידוע של ניו־פונלאנד (אי גדול באוקיינוס האטלנטי, שם השוכן ליד החוף הצפון־מזרחי של צפון אפריקה). כעבור 400 שנה הוציא הדואר של ניו פונלאנד סדרת בולים ובבול, בערך של 10 סנט, הימיעה תמונתה של הספינה "מתיו".

בחודש מאי 1498 אירע עוד מאורע חשוב ביותר, ארבע ספינות בסיקודו של ואסקו דהגמה הפורטוגאלי הטילו עוגן בקאליקוט, בחופה הדרומי־מערבי של הודו. כעבור 400 שנה, ב' 1898 הוציא פורטוגאל ומוש בותיה בולים מיוחדים לציון המאורע. (במחנה)

חבר כנסת בעיני ערבי

שלושם נתקבל במשרד הדואר של הכנסת מכתב ועליו הכתובת "אל הוד מעלתו חבר הכנסת בישראל, בהתאם לתכנית שבתוך המעטפה". לאחר פתיחת המעטפה נתגלה בו צילום חבר הכנסת פאריס חמדאן כשהוא נושא אנזיית שבאמצעותן משניעים לחברי הכנסת הערביים את תרגומי הנאומים מערבית. הכותב מצוין שהוא כבד שמיצה ומאחר שלפי התמונה הוא נוכח שחמדאן אף הוא הגו כבד שמיצה, הדיווח מבקש ממנו פרטים על אנזיית אלו ... (חירות)

הדואר בפורטוגל

רצונך לקנות בולים או לשלוח מכתב רשום ב' בלוי, ואפילו ביום ראשון? בפורטוגל יכול אתה לעשות זאת: משרד הדואר בליסבון משרת את הקהל יומם ולילה כל השנה לרבות ימי חג וימי סוף השבוע. קבוצת עובדי דות צעירות נמצאות במקום תמיד לשירות הלקוחות. (הדור)

בול־יהודי

תערוכת בולים בינלאומית, ראשונה במינה ביבשת אסיה, תיערך בניידלהי באוקטובר השנה. התנייה תעמוד במרכז חגיגות היובל במלאת מאה שנה מאז הוצא בול הדואר היהודי הראשון בשנת 1854.

כ־50 ארצות תיטלנה חלקן בתערוכה הבולאית, ביניהן רוסיה, סין, בריטניה, וארה"ב. התערוכה תיפתח ב' באוקטובר ע"י מר נהרו ותימשך חודש ימים.

הגלכה אליזבת אף היא תיוצג בתערוכה ע"י אוסף בוליה הפרטי העשיר. בשיתוף עם תחנות בכלכותה, סיפר המנהל הראשי של הדואר כי תודו הנה הארץ הראשונה שהנהיגה את דואר־האיור ב' 1911, וכן היא הראשונה שהנהיגה בול־דואר איור ב' 1929. (זמנים)

לאחר גילגולים רבים, הגיע המכתב לתעודתו, לרעננה, אכן, שדות לציון ולמופת! (ידיעות אחרונות)

הדואר בקי בספורט

במידה ששמענו עד כה תלונות על דואר ישראל, היינו עדים בזמן האחרון למספר מקרים נדירים, שאין אתה יכול שלא להזכירם לשבח.

הנה, למשל, בסיום של כדורסלני מכבי ת"א באירופה שלח רלף קליין גלויה לחברו בארץ, שבכתובתו לא דייק, לפי הנוהג המקובל, מכתבים שלא נמסרו לתעודתם, מסיבות שונות, חוזרים, כמובן, לשולחיהם בארץ מוצאם. אך הדואר, שהבחין בהתימתיד בשם פרטי בלבד (רלף) העביר את הגלויה לאגודתו.

מקרים דומים קרו למספר כדורגלני ישראל כשהותם ביוגוסלביה, שחתמו רק בשםם הפרטי, ואעפ"כ, לא אבדו המכתבים וחזרו לשולחיהם.

וכי מה עוד אפשר לדרוש מהדואר שלנו?

(ספורט ישראל)

הצופים בטלביזיה נשמרים מרעה

לפי סטטיסטיקה של חברת ביטוח אחת מוכח שמספר התאונות הביתיות פחת בהרבה בשנים האחרונות, כשם שפחת גם מספר ההתאבדויות והרציחות. לדעתו של סגן נשיא חברת טלביזיה בארה"ב באה ירידה זו לרגל ישיבתם של אנשים ליד מקלט הטלביזיה, המונעת מהם תנועות מיותרות בבית.

מששת אלפים מקלטי טלביזיה שהיו בשימוש בארה"ב בשנת 1946 הגיע שם מספר המקלטים כיום ליותר מעשרים ותשעה מיליון ומצפים שמספרם יגיע למעלה משלושים ושנים מיליון בסוף שנה זו.

הסטטיסטיקה של חברות הביטוח מראה גם, כי מספר שנות חייו של האמריקני הממוצע הוא 68 וחצי, בארבע שנים יותר מאשר בשנת 1943.

בעוד שמספר התאונות הביתיות פחת, גדל מספר מקרי המוות בתאונות הרכבים, בעיקר, כנראה, לרגל השימוש המוגבר בטכניקות. (הבוקר)

אספני בולים בקיבוץ

על כך שגם בקיבוץ יש "משוגעים" לבולים — המבינים את אונם החופשי במיון הבולים, סידורם, החלפתם — כזה אין חידוש. אולם יש אולי חידוש בארגון הבולאיס, כפי שהוא קיים בקיבוץ החטפים. התאספו ה"בולאים", ובחרו ב"ועד", הועד מארגן שורה של פעולות משותפות וצ"י כך נרכשו במשותף קטלוגים, בולים נדירים (לעתים ע"ח גיוסים); הועד דואג לרבישת מעטפות טבוליות ביום הופעתן הראשונה; דואג להחלפות, גסיר צית לתערוכות; קושר קשרים שונים, עם חוגים בקיבוץ צים ומחוצה להם; מקים חוגי בולאים בנוער ובחברת הילדים ומדריכיהם.

אכן, לכל יש ארגון, בימינו. (השבוע בקיבוץ הארצי)

הוא נטל סיגריה שניה מכיסו ותחבה לבין שפתותיו.
את בדל הסיגריה הראשונה — בו הצית את הבאה —
כתש תחת עקבו לאפר.

— "מה? בקשר לבית-המלאכה? כן, אני שומע...
ודאי, מא? מוכרחים נהיה להתחזק סגור עד ש... לא,
אין ברירה אחרת, כן, מא... התאונה!... אני מבין!"
שוב חלת הפסקה דקה, משחו התיכבב בחוסי הטלפון
באי-קול.

"איזה כסף? או, את מתכוונת לזה ששלחתי בשבוע
שעבר?... ובכן, מא" — חוסר הסבלנות בקולו גבר
והלך — "הרי סיפרתי לך הכל במכתב, הלא כן?... ודאי
שזוהי הענקה מיוחדת למצטיינים, כן, תמורת משחק
הכדורגל, כה טוב שאינני זקוק לכסף שבא ואת חסכת
עבורי כדי שאוכל ללכת למכללה, ואני רק חשבת, שמא
עם בא השוכב כך למשך זמן מה, ובית המלאכה הסגור
וכל אותו..."

"היכן? אה, כאן ממש! לא תאמיני לי, מה — אינני
משלם מאומה בעבור החדר, אני מקבל הכל תמורת הצ'ר-
טיוונגים במשחקים, כן" — קולו נצטרף — "בכנות
מה..." הוא הסיס קמעא את הדלת, כי דימה לשמוע את
צעדי החבריא מרחוק.

"מי? אני? מתגעגע?... לא, מא! לא עד כדי כך
שתחשיש בזאת!" — הוא ציחקק — "אני מבלה כאן את
הבלאי של חיי! כל אחד בה אריב פה! הספקתי כבר להי-
כיר את כולם כאן, בדאבור, וגם הם כולם קוראים לי
בשמי הפרטי, אמרתי... אם —", הוא התבונן מבעד
דלת הזכוכית של תאי-הטלפון לעבר הרחוב.

"בכל לילה מתכנסים כל הבחורים, ואנו שותים בירה
ולועסים מלוא מינו עד ש... לא! או, מא! רק בירה!
ולעתים קרובות אנו יורדים גם ל"מלקה" של סאמפל
לזלול גלידה או לגמוע אקספרסו... לא, זוהי רק מגדניה,
מא", הוא חייך בעגמות — "אני מבטיח לך שאינני
שיתה, מא!"

דחוק אפשר היה לשמוע את רעש החבורה המתקרבת,
את לחן "מחול הנחשים".

"ובכן, מא, עלי לסיים, החברה יהיו כאן תוך דקה.
אנו ח'גגים היום את נצחינו על נבחרת אליוור, מה?...
ששעשרה — אפס! בטח ששחקתי! כל המשחק! היה
עליך לראותני שם, מא — הבקעתי ארבעה שערים, כן,
כולנו הולכים עתה למגדניה של סאמפל ועלי להיות מוכן.
הם לא יחתרו עלי, כמוכן, היכולה את לשמעם כעת?..."
הרעש הלך וגבר, צלילי המהירים והרמים של "מחול
הנחשים" הדהדו כלווי לקריאות החבורה.

— "נעשה שמעין-נא, מא! דבר קטן אחד מטרם יגיעו
הנה, הביט, מא! אני עומד לשלוח לך כעשרה או שנים-
עשר דולר, או סכום דומה בכל שבוע מהיום והלאה, עד
שיחלים בא ויחזור לבית-המלאכה... לא, מא, בחיי —
יש לי שמע! בטח, הם מזכים אותך בגיוב עצום אם רק
שחקן מחונן אתה!... או, הנה הם באים, סוף סוף...
שומעת אותם?..."

דפים מוגשים ע"י
ש. אלראי

טלפון לאוהיו*

"הללו... האת היא זו, מא?... או, סליחה, מרכות.
חשבת ששקשרוני כבר עם... לא, אני מגסה לקבל שיחת-
חור... מה? קנטריקין, אוהאיו — אחת-שתיים-אפסי-חמש!
הרי אמרתי זאת כבר למרכזאי השני!... הוא התבונן
כזעם בשעונו: המשחק נסתיים לפני כחצי-שעה, "כן, כן,
אני נשאר "עליהקו"..."

הוא שלח בעצבנות חפסי-סיגריה מכיסו, דלה באצ'ר
בעותיו סיגריה אחת והצמידה, בכל רגע עלולים להופיע
החבריה, בידו החפשית חלש גפרור מחפסית-הנייר, השעין
את שפופרת-הטלפון בין לחיו לבין כתפו והצית את
הסיגריה, אותו רגע בקע קול דקיק מבעד לאפרכסת.

"הללו, מא?... או, אני מצטער" — מלמל — "כמה
זמן?... הוא חפן צרור מטבעות מכיסו והחל לחבבן
לחריץ מכשיר הטלפון.

"מה? או, מא? הללו, מא! כאן ביארי, אמרתי: כאן —
היכולה את לשמעני כעת?... בטח! אני שומע אותך
מצוין!... בטח! אני בסדר גמור! הכל מאה אחוה!...
ואת? או, מצוין!"

"מא" — הקול נתרעד להפסקה בתיק — "ואיך הוא?
היש שגוי כלשהו?" היתה דממה דקה...

"או!" — קולו נשמע יבש יותר, בהתחילו לדבר
שנית — "כן, אני מבין, כן, היום אחה"צ, מה? וגם
המומחה האחר — גם הוא אמר אותו הדבר? או — המ...
או, בטח! בטח! אינני מודאג; התקשרתי רק כדי להודיע
אם חל שינוי-מה, במצבו, זה הכל... האם אמרו ש...
האם יוכל פעם — אני מתכוון ל... אני מתכוון לומר:
היובל עוד ארבעים התניע את זרועותיו?" — הוא עילעל
בגרוננו — "ובכן, אין זה אומר מאומה, בכנות... לא,
כמוכן, כל הדברים הללו נמשכים זמן ארוך למדי, בטח!
שנה או אפילו שפות מזה... מה?"

(*) "טלפון לאוהיו" מאת ק. פורד: עברית — דן אלדד,
האומן — 51/64.

אמרי לה, מא. היא לא ענתה על מכתבי האחרון.
הכל בסדר, מא. אמרי לבא שהכל בסדר אצלי, טוב ? ואת
אל תדאגי... להת' !

הוא השיב את השפופרת בזווית למקומה ופסע
החוצה. בלכתו, ראה את בבואתו משתקפת בראי שמאחורי
מזרקת-הסודה. אפשר היה לראות את המצנפת הלבנה
המוכרת ואת סינור-הזנבן, שהכתובה "מגדנית סאמפס"ס"
רקומה באותיות לבנות על כיסו העליון. הקהל הסואן
היה מיסב בשורה ליד שולחן-השתיה, בצעקו : "ג'ארי
תן שתי מנות גלידה, ג'ארי !!!"

המכתב המבושם

מרדכי הנין

עורך הדין ש. לא היה בעיר, ועדינה חכתה לו עו
שלוש אחה"צ, בחדר ההמתנה כשעצבית המתוחים פוע'
לים בכל עומם. סבלנותה הניעה לקצרה, ההתפרצות קרבה
והלכה, כשלמולה הניע באותו רגע עורך הדין ש. אשר
נדהם לראותה במצב רוח זה שהייתה בו. ולשאלתו, מה
קרה ? פרצה בבכי היסטרי ממושך שנסתים רק עם שבתה
בכורסה עמוקה וגבוהה בחדר הקבלת של עורך הדין.
בקפה, שהיה מוכן על שרפרף לידה, לא נגעה למרות
שמהבוקר לא בא אל פיה דבר.

וכאשר נרגעה מעט פנתה אל ש. העו"ד, שישב על
העת מודאג ללא ידיעת העניין, בבקשה שיראה לה כל
מה שנתקבל בדואר האחרון, לכל יחסר דבר.

בדקה הכל מה שהיה בתיבה של הדואר הנכנס. שום
דבר חשוב לא נמצא ואף שמץ של ריח בושם לא הניע
לנחירתה.

כשהתברר שהדואר של אמש עוד לא הגיע, הצטדקה
על הכל : בקשה את סליחתו של ש. ולכל יספר דבר
ליעקב על המקרה, כי הדבר אישי ומשפחתי בהחלט ולא
ניתן לפרסום.

בבית לא יכלה להרגע כי יתוש הקנאה ניקר במוחה.
לאחר יומיים שוב נסעה למשרדו של עו"ד ש. בחיפה.
"המכתב המבושם" לא נמצא. "כאן קנוניה" אמרה
בלבה, "לא אשקוט ולא אנוח עד אשר אמצא את מקור
המכתב".

ומא, לא היה מנוח לנפשה. — — —

התחילה לעקוב אחרי בעלה. מדי שעה היתה מצלצלת
למשרד ושואלת על יעקב. מה מעשהו ? מי היה במשרד ?
לאן הלך ועם מי הלך ? לעתים תכופות כשיעקב היה
נאלץ לאחר, לרגל עבודתו בערבים, היתה יוצאת, מסתור
בבת ליד משרדו ובסביבה. ובראותה איזה זוג חבוק או
צמוד היה דמה עולה לראשה... "ואולי אלה הם ? הא, הוא,
והוא !!! וכשלא העלתה דבר, היתה נופלת אין אוגים
על הספה בחדרה ; כובשת פניה בין הכריות ובוכה ללא
הפוגה.

חבורה נעצרה בחוץ. מושהו צרח בקולניות.
— "זה לכבודי, מא... בטח, האם לא אני הוא שהנחלתי
את הנצחון היום ? שומעת ? — הוא פער את דלת התא
בבעיטה, בהפנותו לעברה את האפרכסת. הבחורים בחוץ
צעקו "ג'ארי ! ג'ארי !", ה, גמור'שם כבר עם הילדונת
ההיא ובוא הנה ! אנו רוצים לשחות !"

"שומעת אתה, מא ? ועתה — שלום ! ואגב, אם תראי
בדרך מקרה את הלך" — קולו נשתפל ונתמנך — "מסרינא
לה שאני מצטער על שלא יכולתי להזמין למחול כפי
שתכננתי, אך עם תום עונת הכדורגל והלמודים וכל זה —

"יעקב ! אמרה עדינה, ספק כעס ספק עוקץ, "מהו
הריח הנעים הזה שמלא את הבית אמש בשוכך מהמשרד.
ריח בושם אשר לא הסכנתי אלו מתמול שלשום. ריח
שכזה מיוחד, בושם, חפשי זה עידן ועידנים ולא מצאתי
והנה אמש הגיע לאפי, לא סר ממני במשך כל הלילה
וגרם לשנתי נדודים. הגד נא לי חביבי !!! אתה תדע
לענות משר דבר ? ענה לי, סן יבולע" !!!

— "יקירתי ! אשתי האהובה ! מפו וכל יקר נעמה
לי ; כחידות דברך אלי ולא אבין. מה אני ומי אשר
אמצא פתרונו לצפון בריחות מעודנים העולים באף
אשה. לא בידי לגלות טמירים. הלא ידעת צפורי שאין אני
משתמש בפרפום ? אולי, נפנה לרופא" ? ? ?

— "יעקב ! מספיק סחור סחור זה והעקפין, לא יעזור.
אני רוצה לדעת ואני דורשת תשובה מידית ובלי כל הת'
חמקיות, ממי הוא המכתב" ?
— ? ? ?

— "כן, זה המכתב שאתמול בבוקר שמת לכמה רגעים
על המדף ביחד עם עוד ניירות ומיד לאחר הארוחה
יצאת ; את המכתב לא ראיתי עוד, אבל ריחו נשאר בחדר
זמן רב אחר כך" ? ...

— "נכון, קבלתי כמה מכתבים אתמול בעניני העבודה
אולם ? ... — חכי רגע, ואחפש בין המכתבים, אולי ימצא
זה שאת מבקשת, יונת". — לא יפתי, לא מצאתי
אף מעטפה נודפת בושם. אה, כן, אתמול העברתי כמה
מכתבים על מעטפותיהם אל שותפי העורך דין ש. בחיפה,
כי אם אמנם נשלחו אלה לכתובתי הרי בענינים ההם
מטפל הוא ולא אני, ואשר לריח לא שמת לי, לאמיני
לי עדינה-לה שלי, הלא ידעת שאינני שם לב לריחות
ואינני רגיש לכך".

— "כן ! הכל יפה, אולם התנהגותך המזוהה בזמן האחר'
רון ; חום המוג שהתעורר כך... ; נסיעותיך התכופות
והמכתב ? ! לא בסדר ! אינני יכולה, לא אשלים !"
ואך יצא יעקב בדרכו למשרד, יצאה עדינה אחריו,
ופעמיה לשרות מוגיות חיפה.

מיסמך הדרוש לסדור ענינו שהחלו לטפל בו לפני כששה חדשים.

ריח מזור של בושם הגיע לאפו של עו"ד יעקב ג. בלקחו את המעטפה בידו, וזכרוננו העלה מקרה של קבלת מעטפה דומה לפני זמן מסוים... וריח!!! בושם!!! כן! כן! ללא צל של ספק!

— "תסלה לי אדוני", פנה אל הלקוח מר ג. "האם לא שלחת מכתב לפני כמה חדשים במעטפה דומה, מריחה? — בודאי מר ג." ענה הלקוח. "כשאזלו ממגנתי המעטפות שלי, שאלתי מאת אשתי כמה מעטפות משלה, אמנם מריחות הנה, אבל חזקות, — ודבקן טוב..."

וכך נמשך הדבר שבועות וירחים. פניה היסים נשתנו ללא הכיר, צבו ועכו, ועיניה יצאו מחוריהן. מרה שחורה. "הוא! עדינה?"

אמנם עשר שנים כבר עברו מיום שנשאו זה לזה, ילדים לא היו; אולם, יעקב אהבה כנפשו ולא ידע על מה באו צרה ואסון כאלה.

מטובי הרופאים וגם פרוספורים הביאו לביתו כדי לטפל בה וללא הועיל. איש מהם לא העלה ארוכה לגשמתה אכולת הקנאה, כנר דעכה, וסיום חייה לא אזור לבוא. לאחר תקופה מסוימת נכנס למשרדו של העורך דין יעקב ג. בעיר ת. לקח אחד מר ג. והגיש מעטפה ובתוכה

זוטות

200,000 מקלטי טלוויזיה יובנו השנה בגרמניה המערבית. הנסיון הוכיח שהטלוויזיה אינה מוזקה לשרות השו"ד הרגיל.

21 ארצות מקיימות עתה שידורי טלוויזיה ציבוריים, 7 ארצות מבצעות ניסויים ו-24 ארצות נוספות בוחנות את התוכנית להנהגת שרות טלוויזיה. ישראל איננה אחת מן 52 המדינות הנ"ל.

קרנט אלקסרונות משמשות לקידוח חורים בתוך לוחות פלדה עד 8 מ"מ עובי. החורים יכולים להצמצם עד קוטר של 0.1 מ"מ; בסמים דקים אפשר להשיג אף קוטר בן מיקרון אחד.

מיקרוסקופית אדם — זוהי סטית הזמן הגדולה ביותר של אות הזמן הניתן על ידי משרד התקנים של ארה"ב.

100 מרכבות טלפרנטר עם 12,000 מנויים פועלות היום בגרמניה המערבית. מרכבות אלה מאפשרות חיבור מנויים בעלי טלפרנטרים ע"י חוג ישיב דוגמת מערכת הטלפון האבטומטי.

3700 ק"מ, זהו אורכו של הכביל התתימי אשר יונח בין אנגליה ובין אמריקה (בין אירלנד וניו-פאונדלנד) ואשר ניועד להתחיל את פעולתו בשנת 1957, בהעברו 36 שיחות טלפון בבית אחד.

הכביל יגיע עד לעומק 5000 מטר מתחת לפני הים וישא 25 מגברים אבטומטיים עם 300 שפופרות בתוך המגברים. היות ושפופרות אלה קובעות באופן מכריע את יציבות פעולתו של הכביל, פותחו שפופרות מיוחדות המאריכות חיים יותר מ-120,000 שעות. ההוצאות הכלליות של תוכנית זו העלינה על 35 מיליון דולר.

ביפן, פתרו את בעיית הפיתול החוט המקשר בין השפופרת לגוף הטלפון ע"י הצבת מכשיר הטלפון על בסיס נמוך, אשר בתוכו כרוך החוט סביב קפיץ רך. כשמושי' כים את השפופרת לאוזן, החוט נמשך ויוצא מבעד לנקב המיועד לכך. משמחזירים את השפופרת לעריסה, החוט נכרך חזרה ע"י הקפיץ, וע"י כך נמנע הפיתול הנפריע והמקשר את חיי החוט ואת אורכו.

1954 שיחות טלפון יכולות להתנהל בבת אחת בין ברן ובין פריז אחרי התקנתו של כביל בואכסיאלי כפול.

לאור שיבוש תנאי הקליטה בתחום הגלים הבינוניים והארוכים עומדת עתה בריטניה להנהיג מערכת שידור בגלים קצרים מאד לפי שיטת מידול התכף, הבי. בי. סי. עומדת להקים רשת בת 51 משדרים כאלה.

בעתונות המקצועית מופיעים בשטחים השונים כל שנה כ-500,000 תבורים. יש להוסיף לזה עוד כ-10,000 ספרים מקצועיים. שפע זה של פרסומים, טעון עריכה מקצועית ולמטרה זו משמשת כאמצעי טוב ביותר הקלסר-סיקאציה הדצימאלית.

5000 בתי קולנוע נסגרו בשנתיים האחרונות בארצות הברית; 5000 נוספים עומדים בסני סכנת חסול מפאת הטלוויזיה.

כפחור — זהו גודלו של משדר שלם המורכב מטרנסמיטורים. אפשר לציד נואם בכפתור כזה ועל ידי כך להפטר מחוטי המקרופון הארוכים המודנבים כיום בין רגלי הקהל.

האיש : אל תטריח את עצמך אדוני, השאר אותו כדמי
העתיק מה"פארווערטס" א. ק.

שני דברים שסופי זועה, נושאי תרמילים כבדים, צומי
דים לפני בית גדול ואחד מהם אומר לחברו :
"מיום שסרבתי לשאת את בתו של ברנש זה הגר
בקימה הרביעית, הוא שולח לעצמו מכתב רשום בכל
יום".

אדם בשם אהרונסון שינה את שמו לאארונסון (פעמיים
אלף), הסיבה — ברצונו ששמו יופיע הראשון במדריך
הטלפון.

ד. מ. ר.

הדג'ר עוחר

— קשר אותי בבקשה עם אשתי.
— מספר בבקשה ?
— מספר ? יש לי רק אחת...

איני מבין את האנשים שנעלבים מהר. לפני ימים אחדים,
לשמע צלצול, הרמתי את שפופרת הטלפון ולפני
שהספקתי לזהות את עצמי נשמע קול לא מוכר מהצד
השני :

"תשלח לי, חבר, בהקדם חבילה של שחת ושק של
שבולת שועל".

"עבור מי זה, בבקשה אדוני" שואל אני באדיבות.
"עבור סוסי, מתרגז הלה, ובשביל מי חשבת ?"
ד. ב.

— מתי נאלצת אשה, ותהא הפטפטנית הגדולה ביותר,
לשקול כל מלה ומלה ?
— כשהיא שולחת מברק.

ד. מ. ר.

פקיד האשנבים : רגע אדוני, מגיע לו חצי גרוש עודף !

מכתבים למערכת

המכתב הבא נחקבל במשרד הדואר :

לכ"י

מנהל הדאר הכללי,

א. נ.

ביום 15.6.54 הצטיינה מרכזית הטלפונים בחיפה במע
שה אשר ראוי לשבח.

אשתי ואני עובדים שינוי, ובאותו יום אחרנו לחזור
בשעת הצהרים. בתנו אשר חזרה מגן הילדים — ואשר
אוהבת לדבר בטלפון — התקשרה עם מס' 0 וטענה כי
אינה יודעת מה לעשות כי הוריה לא חזרו והיא רעבה
ואין מי שידאג לה.

לכבוד מערכת ה"דואר"

א. נ.

מר שץ מחזרה כיון בדבריו בחוברת 1-2 של "דואר"
לדעת המנהלה המרכזית של בנק הדואר שדנה בענין זה
לפני זמן מה.

טופס ניווחד שישמש למטרת הפקרת שיקים נמסר לר
פוס ויוכנס לשמוש תוך זמן קצר.

אני שמח לראות את התעניינות העובדים בפעולות בנק
הדואר, וכל הצעה לשפור תחבולת בתורה ע"י מנהלת
הבנק וחובא לדיון.

בכבוד רב,

י. צוקרמן

מנהל בנק הדואר

הפקידות במרכזות הטלפונים בררו את המספר הטלפוני הקרוב ביותר לביתנו ובקשו את השכנים שם לראות לביתנו וכך אורגנה "פעולת התצלול". בלי להכנס לענין החיוניות של הפעולה, ברצוני להודות לדאר ולציין כי גישה יפה מעין זה ראויה לשבח. אבקש להביא את הערכתי המלאה ותודתי העמוקה לכל הפקידות אשר נגעה לענין.

בכבוד רב,

(—) אהרון גבעוני

לכבוד

מערכת "דואר".

א. נ.

עיליתי ארצה (בעת העליה ההמונית) ב־1.50.30, ועם יתר חפצי הפרטיים הבאתי גם רדיו. ובעת שהגעתי לגמל חיפה חכו לנו אוטובוסים אשר לקחו אותנו ישר מהאניה לשעריה העליונה ופקידיו ושוטרי המכס בגמל ובשער עליה לא ערכו אצלנו חפוש. ולא שאלו אותי מה יש לי ומה אין לי.

ואני בתור עולה חדש או לא ידעתי אפילו לדבר עברית, וכמוכן לא ידעתי שעלי לדאוג שהרדיו יירשם בתעודת העולה שלי. כעת עוד אין לי חשמל ואינני משתמש ברדיו. אולם גודע לי שעלי להודיע לדואר שיש לי רדיו ואין לי חשמל.

פניתי לפקיד שמטפל בהוצאת רישיונות רדיו. אמר לי שעלי להביא לו אישור ששלמתי מס מותרות או שאני פטור מלשלם.

טרחתי ונסעתי למשרד מס המותרות. פקיד מס מותרות אחרי שבדק בתעודת העולה שלי ולא ראה שרשום רדיו אמר לי: אינני יכול לאשר, אתה חייב לשלם מס מותרות. אני הראיתי לו את תעודת הקנייה של הרדיו שקניתי בחוץ לארץ בשנת 1949 ורשום בתעודה הג'ל שם הפירמה, מס הרדיו וכמה מנורות. הצעתי לו שאמציא לו הצהרה בשבועה מבית המשפט שהרדיו הזה קניתי בחוץ לארץ. ובכל זאת לא הסכים לאשר.

אז שאלתי: כמה עלי לשלם מס מותרות?

אמר לי: רדיו של חמש מנורות צריך לשלם 20 ל"י. לכן, אני שואל באמצעותכם את כל מי שנוגע בדבר. האם זה צדק לסחוט ממני 20 ל"י, בו בזמן שהחוק אומר שכל עולה חדש שמביא רדיו פטור מלשלם מס מותרות? האם אני אשם אם הרדיו לא נרשם בתעודת העולה שלי?

האם הצהרה בשבועה מבית המשפט לא מסמך רשמי כדי להוכיח שהרדיו הזה נקנה בחוץ לארץ?

בכל הכבוד

י. מ. — נהריה

תשובות המערכת:

האישור שמדובר בו נדרש ע"י משרד האוצר ואין בסמכות הדואר להוציא רישיון בלי אישור כזה. הגנו מציעים לשואל לפנות בענין זה למשרד האוצר.

לכבוד ירחון "הדואר".

אני עובד מודיעין (טלפונים) ביפו, ובמכתבי הגנו רוצה להציע תקן לטיבת העובדים ברכות המודיעין ולטובת המנויים גם יחד.

יום יום מיסופים טלפונים חדשים, מחליפים מספרים של מנויים ומעבירים טלפונים ממרכז למרכז. בד בבד עם הג'ל מתרבות השאלות והפניות, מאחר שכל מספר חמישי לא מופיע במדריך.

לדעתי, כמו שמוציאים מספסם לפעם רשימה קטנה של החלפות, כדאי להוציא כל חודש חוברת כוללת עם כל המספרים שהוחלפו מיום פתיחת המרכז עד היום, כולל החלפות: הצפון, יפה, הקריה, מרכז מקוה, בני ברק, רמת-גן וכו' ביחד עם שמות המנויים החדשים שאינם מופיעים בספר האחרון של תשי"ד. כדי להמנע מחיפושים ברשימות המסורבלות שמשתמשים בהן כיום.

מלבד ההקלה על עובדי הרכות יקבלו גם המנויים את החוברות ברצון. לדעתי, חוברת כזו לא תעלה הרבה ותחסוך טרחה רבה.

בכבוד רב,

יגטר מנחם

תשובת המערכת

מנהל שירותי הטלפון מודיע לנו, שתוספת לספר הטלפון אשר תכלול את כל ההתקנות והשינויים שחלו מאז הדפסת ספר הטלפון תשו"ד כבר נמסרה לדפוס ותצא בקרוב.

לכי מערכת הדואר, שלום!

יום יום נתקלת אני בתופעות דומות, כשאנשים באים לדואר לשלם את מס רישיון הרדיו שלהם — מבלי שיביאו את הרשיון.

עלי להסביר להם איזה הוא הרשיון, כי לעתים קרובות מובא רשיון משנים קודמות. כך עוברים ימים מספר עד שהרשיון נמצא בבית ומובא, אך לעתים אינו נמצא — הוא אבד. יש לבקש העתק, ולהמתין שוב כמה ימים עד שמתקבל ההעתק. וכשעברו 6 שבועות, עליו לשלם גם 1.500 ל"י מס פנור (קנס), וגם פרוטה עבור העתק, בסה"כ 1.500 ל"י יותר על רשיון הרדיו שלו.

לדעתי קשה לבעלי מקלטי הרדיו לשמור 10 שנים על רשיונם, ולא תמיד נזכרים היכן הונח בשנה שעברה, כשמיצץ זמן החדוש. לכל אדם יש עוד הרבה ענינים די חשובים מחוץ לרשיון הרדיו. הצעתי היא:

(א) או לנהוג כפי שהיה לפנינו, כל שנה רשיון חדש,

(ב) או שתהיה שמורה בדואר כרטיסיה, כך שבעל הרשיון לא יצטרך לחפש את רשיונו. ותמורת הכסף ששלם יקבל קבלה ד.ט. 605.

ברטה בק, עפולה

תשובת המערכת

השאלה שעוררה הגבי ברטה בק היא בעיה ישנה. דעות שונות היו בענין רשימות רדיו, וכדי להסדיר את הענין, הרכיב המנהל הכללי בומנו ועדה מיוחדת שמתפקידה היה לבדוק את השיטה הקיימת (רשיון רדיו לתקופה של 10 שנים) ואת השיטה הישנה, כפי שהוכתבה הציעה, על מנת לברר איזו היא השיטה הטובה והנוחה.

חברת "בל" האמריקאית אינה מסתפקת רק בשכלולים טכניים בתהליכי הקשר הטלפוני, אלא דואגת גם לצורחות הקהל הנהנה משרותיה.

שיטת החיוג החדשה המוצעת בצויר לעיל, שנים הם יתרונותיה: א. חיוג מהיר יותר (אין צורך לחכות לסיומם מלא של החוגה בעלת 10 הספרות) ביחוד למספרים בני 7-8 ספרות. ב. סכוי הטעות במספר מצד המחייג הם אפסיים.

הועדה ערכה בירורים מקיפים במקומות העבודה, במדורי תאי רשימות הרדיו המחוזיים והגיעה למסקנה שהשיטה הנוכחית: מתן רשיון רדיו לתקופה של 10 שנים, היא הנוחה ביותר מהסיבות הבאות: חסכון בכח אדם, חסכון בהדפסות ונייר, קמוצים במיון החומר המתקבל בתאי הרדיו המחוזיים, וחסכון בשטח לגניזה של המסמכים.

עובדי חברת הטלפונים ביפאן צריכים לטפל בעדינות בבעיה של קביעת מספרים לטלפונים המותקנים. ספרה לא זוגית אצל היפאנים מביאה ברכה וביחוד הספרות שלוש, חמש ושבע. מצד שני ספרות זוגיות אינן מביאות מזל וביחוד "ארבע" שמו בנה "מות" ו"שמונה" שפירושה "מסכן". מספרי הטלפון בעלי הספרות הזוגיות נופלים בחלקם של הזרים תושבי טוקיו. כתב אמריקני קיבל הודעה מפיו של סקיד יפאני מנומס שמספר הטלפון שנבחר בשבילו הוא 4840-80 ובמלים אחרות: אפס מסכן, מות-מות, מסכן, מות-מות, אפס... "הגנו משתדלים המיד לתת לאמריקאים מספר המתחיל ב"48" — אומר הסקיד. כך למשל מספר השגרירות האמריקאית הוא 48-4111, של סוכנות הידיעות יונייטד פרס 48-4448 ושל "ציקגו דילי ניוז" 30-4488. לעומת זאת, לכל מיסדות היפאנים בעיר מספרים רים "בריימזל": למלון אימפריאל מספר 3151-57. לבית דפוס גדול המספר 7151-57 וכו'.

ד. ביגא

ספורט ואיגוד הדואר העולמי

ד. ביגא

ילקוט צר של דורים, ללבוש מדריקין או חורף וכן לנעול נעלים עם סוליות עור או נעלי כדורסל לפי בחירתם.

בלגיה לוכסמבורג, אוסטריה, שווייצריה, שוודיה ונורווגיה יוצגו כל אחת ע"י קבוצה, לרגל המצב הפיננסי הדחוק לא השתתפה ישראל בתחרות זו.

ביום ראשון, ה'21 לחודש, לבשה העיר חג לכבוד המאורע. גונן הימנונה והונף דגלה של כל אחת מהמדינות המשתתפות. לאחר מכן הובא זר פרחים בצבעי איגוד הדואר העולמי ע"י דור מקומי והונח ע"י מכובדים צרפתיים וזרים — ובראשם ראש העיר לה'בול ומר

ביום ראשון, 21 ליוני 1953, התקיימה בעיר הקייט לה'בול, "אליפות ההליכה של הדורים". לתחרות זו הוקצב גביע ע"י איגוד הדואר העולמי, מאחר שבתחרות דומה שהתקיימה בשנת 1952 בבריסל יצאה הקבוצה הצרפתית מנצחת הוטל על מינהל הדואר הצרפתי לארגן את התחרות בארצו.

היתה זו תחרות הליכה של 15 ק"מ בשטח מישורי בסרברי העיר. המסלול היה ברובו מוצל שגבל בחלקו בחולות הדורות, מוקפות ירק שנתנו גם אפשרות של הצפייה נוחה.

בהתאם לתקנות, היה על משתתפי התחרות לשאת

השביעית: לוכסמבורג — 4 שעות, 57 דקות, 33 שניות.
לאחר קבלת הפנים הרשמית ושתיית היין המסורתית נמסרו למנצחים הגביע ופרסים אחרים וכן אנרסל שנתרם ע"י נשיא הוויסבוליקה הצרפתית.
לבסוף נערכה מסיבה למתחרים, למוזמנים ולמארגני גים, שנסתיימה במצב רוח מרומם. זמרים, רקדנים ואמנים אחרים רובם ככולם עובדי הוואר הצרפתי, קצרו תשואות רבות.
האורחים התרשמו מאד מביקורם הקצר בלהיבול.

ברטוא, סגן מנהל השרות הסוציאלי — ליד המצבה של חללי שתי המלחמות העולמיות.
והרי תוצאות התחרות:
הראשונה: שוודיה — 3 שעות, 52 דקות, 11 שניות.
השניה: צרפת — 4 שעות, 10 דקות, 54 שניות.
השלישית: שווייץ — 4 שעות, 15 דקות, 4 שניות.
הרביעית: בלגיה — 4 שעות, 20 דקות, 38 שניות.
החמישית: אוסטריה — 4 שעות, 22 דקות, 13 שניות.
השישית: גרמניה — 4 שעות, 48 דקות, 17 שניות.

מן ההווי

התאמנו בקליעה למטרה! חכונו להתחרויות!

מיכת ועד עובדי ההגנה, דרום עלה בדינו להזמין רובים וזכורים לאמונים.
הרשמו במועדון במחלקות או במקומות עבודתכם.
דב פלוך
כשם הועדה המארגנת

מתארגן מועדון חובבי ספורט הקליעה בין עובדי הוואר בתל אביב.
בהכנית המועדון:
(1) בנית מטות
(2) הכנה להתחרויות — בין מחלקתיות ובין מחוזיות
לשם קביעת נבחרת להתחרות כלל-ארצית. הודות לת-

קבוצת חיפה במצעד

במשחקי הליגה לכדורגל של האיגוד המקצועי צברה קבוצת חיפה 7 נקודות ביחס שערים כולל 10:2 בהתגברת על קבוצות "אשד", רכבת ישראל, "הימה", המשחק עם ביח"ר "פניציה" נסתיים בתיקו.

ביום 15.5.54, יום הספורט של האיגוד המקצועי בחיפה השתתפו 12 קבוצות ספורט וביניהן קבוצת דואר חיפה, שהגיעה למקום הרביעי בכדורגל ובכדורסל ובכדורעף למקום החמישי.

קבוצת כדורעף וכדורסל, חיפה

נבחרת ירושלים וחיפה ביום המשחק בירושלים

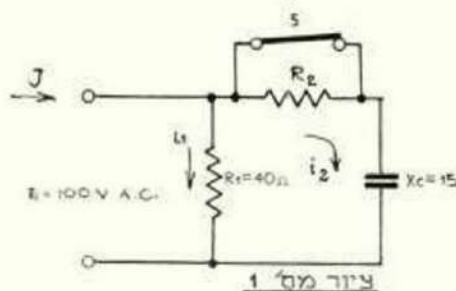
פתרון הבעיה בחוברת 1-2.

נתונה המערכת המתוארת בצויר 1.

עלינו לקבוע את שעורו של הנגד R_2 אשר בהפתח המפסיק S גורר את העליה הגדולה ביותר בזרם ממקור האספקה.

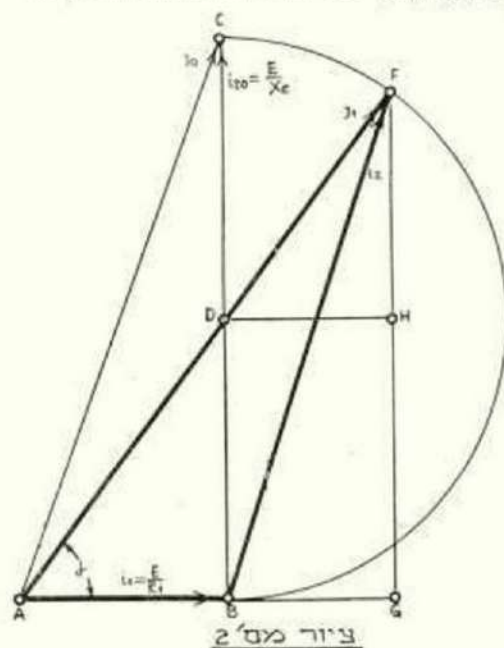
זרם הנו סכום שני הזרמים i_1 ו- i_2 . הזרם i_1 דרך הנגד R_1 (2.5A) אינו משתנה והזרם i_2 נתון ע"י

$$i_2 = \frac{E}{\sqrt{R_2^2 + X_c^2}}$$

צויר 1. הבעיה.

זרם הרשת I הנו סכום שני הזרמים i_1 ו- i_2 תוך התחשבות בהפרש הפזות ביניהם. עלינו להשתמש בדיאגרמה וקטוראלית, כמקובל לבני מעגלי זרם-חלופין, לשם קבירת ה"סכום" הנ"ל. הקטע AB מתאר את הזרם הקבוע i_1 והקטע BC מתאר את הזרם i_2 . בקבל לפני הפתח המפסיק S, הקטע AC הנו הזרם ההתחלתי I_0 מהרשת.

צויר 2. הפתרון.

אחרי פתיחת המפסיק S קטן הזרם i_2 בקבל אך בגלל השתנות הפרש הפזות עלול הזרם הכוללי I_1 לגדול. שני הנגד R_2 מביא לידי שני הזרם i_2 כך שקצתו של וקטור זה נע לאורך חצי-המעגל המצויר. עובדה זו מוסברת ברוב המפסים הדגים בתורת זרם החלופין. הנקודה C מתאימה ל- $R_2 = \infty$ והנקודה B מתאימה ל- $R_2 = 0$.

הבעיה שלנו הופכת, איפוא, לבעיה גיאומטרית: איזו נקודה על מני חצי המעגל רחוקה ביותר מ-A? הרי זאת הנקודה F אשר בה נצב הווקטור AF (הזרם הכולל) למעגל, ז.א. AF צריך בחלקו להתלכד עם רדיוס המעגל, לכן עובר הקו הבבוקש דרך מרכז המעגל D.

אנו מעוניינים בערכם של הזרמים i_1 ו- i_2 ולכן נתחיל בקביעת רכיביהם. חשוב הרכיבים האלה נעשה על נקלה אחרי קביעת הוויית α .

$$\sin \alpha = \frac{BD}{AD} = \frac{\frac{1}{2} \cdot \frac{E}{X_c}}{\sqrt{\left(\frac{E}{R_1}\right)^2 + \frac{1}{4} \left(\frac{E}{X_c}\right)^2}} = \frac{R_1}{\sqrt{R_1^2 + 4X_c^2}} = \frac{40}{\sqrt{40^2 + 4 \cdot 15^2}} = \frac{4}{5}; \cos \alpha = \sqrt{1 - \left(\frac{4}{5}\right)^2} = \frac{3}{5}$$

הרכיב האופקי של i_2 נתון ע"י:

$$\text{Re}(i_2) = i_{2x} = DF, \cos \alpha = \frac{1}{2} \cdot \frac{E}{X_c} \cdot \cos \alpha = \frac{1}{2} \cdot \frac{100}{15} \cdot \frac{3}{5} = 2 \text{ Amp.}$$

הרכיב העור של i_2 נתון ע"י:

$$\text{Im}(i_2) = i_{2y} = BD + DF, \sin \alpha = \frac{1}{2} \cdot \frac{E}{X_c} (1 + \sin \alpha) = \frac{1}{2} \cdot \frac{100}{15} \left(1 + \frac{4}{5}\right) = 6 \text{ Amp}$$

כך אנו מקבלים את i_2 :

$$i_2 = \sqrt{i_{2x}^2 + i_{2y}^2} = \sqrt{2^2 + 6^2} = \sqrt{40}$$

והזרם I_1 :

$$I_1 = \sqrt{(i_1 + i_{2x})^2 + i_{2y}^2} = \sqrt{4.5^2 + 6^2} = 7.5 \text{ Amp}$$

הזרם ההתחלתי I_0 , היה

$$I_0 = AC = \sqrt{\left(\frac{E}{R_1}\right)^2 + \left(\frac{E}{X_c}\right)^2} = \sqrt{25^2 + 6.67^2} = 7.12 \text{ Amp.}$$

עליה הזרם הגדולה ביותר היא

$$I_1 - I_0 = 7.5 - 7.12 = 0.38 \text{ Amp.}$$

הנגד R_2 נקבע מחוץ i_2 :

$$i_2 = \frac{E}{\sqrt{R_2^2 + X_c^2}} \\ R_2 = \sqrt{\left(\frac{E}{i_2}\right)^2 - X_c^2} = \sqrt{\left(\frac{100}{\sqrt{40}}\right)^2 - 15^2} = \sqrt{250 - 225} = 5 \text{ Ohm}$$

בעיה

קבע את כל המספרים בני שלש ספרות השווים לסך כום החזקות השלישיות של ספרותיהם, דוגמת המספר $371 = 3^3 + 7^3 + 1^3$
י. זוסמן

את הבעיה בחוברת 12 פתרו נכונה: — מ. ון
מגן, י. ויס, א. שלג (מועצה מדעית), י. נחום, מ. בן פורת, נ. בריל, נ. ברנשטיין, ו. קורנל (מחלקת הנושאים, ירושלים).

ת ש ב י

נערך בידי א. סער

7	6		5	4	3	2		1
	9					8		
			13			12		11
								10
	17		16		15			14
			20			19		18
25	24			23	22	21		
	27					26		
			30	29				28
			34		33	32	31	
			37			36		35
	40		39			38		
						41		

מ א ו נ י

- על שמו נקראת אנדיקה.
- חי בנויים.
- סוג אקדוח (הפוך).
- טורף.
- מלת שלילה.
- ארוחת קלה.
- דר.

מ א ו נ י

- מספחה חכמים מספרד ומפורטוגל.
- שעסקה בחוש ומחש.
- מין תולעת.
- עוף ממשפחת החסידה.
- קריאת זורז, לא באנגלית.
- שחפת.
- להנעיל את הבהמה.
- זכר של להלה.
- פרוסה.
- שתן ללא ראש (הפוך).

מ א ו נ י

- מתכנן הבניין.
- חי.
- זרדים.
- אדון בגרמנית.
- מרום.
- יום ללא סוף.
- מין משאבה מכשר או מאבן.
- לאדם זו יד ולבהמה רגל.
- השמש זורחת במערב.

שחמט

מועדון השחמט ממחוז ירושלים

ההענות על הודעת ועד העובדים על פתיחת חוג שחמט היתה רבה וזמן הפגישות השבועיות נקבע לכל יום ד' בשעה 17.00. נרכשו 5 מערכות שחמט ובדעת החוג לפתוח קורסים להשתלמות ולתאוריה בהשתתפות שחמטאים ידועים, החברים שעדיין לא נרשמו, מתבקשים לעשות זאת בהקדם, מאחר שנקראנו לתחרות נגד עובדי משרד אחר.

מועדון שחמט לעובדי הדואר במחוז הדרום

קיים מועדון שחמט לעובדי הדואר במחוז הדרום. המועדון נמצא בבנין הדואר המרכזי ברחוב אלנבי מס' 132, בחסות ועד עובדי דואר תל-אביב-יפו (תנועה). כל המעוניינים להשתתף במשחקים ובהתחרויות מתבקשים לבוא בדברים עם ועד עובדי הדואר, תל-אביב-יפו (תנועה).

פתרו נכונה :

א. הלפרין, י. גיראסי, מ. ווימנק, י. זוסמן, מ. בך פורת.

פתרון שאלה מספר 1

1. מז - 23
2. מז - 5ה
3. מז - 23 מט

סיום מס. 1

העמדה

לבן : ז - 5ה

ז - 52

62

שחור : ז - 6א

22

לבן ניסע וזוכה.
פתרונות נא להגיש למערכת.

חבר שחמטאי,

מועדוני השחמט של עובדי הדואר נותנים לך הזדמנות לבלות שעה נעימה עם חבריך לאחר שעות העבודה. בקר במועדון ותינה ותהנה את חבריך.

מותיקי הדואר

יוסף שלכטר

התחיל בעבודתו בדואר
בשנת 1924, כיום מהנדס
נפה, מהנדס מחוז הצפון.

יחזק רפפורט

התחיל בעבודתו בדואר
בשנת 1925, כיום מהנדס
בוהן, מהנדס מחוז הצפון.

יחזק שיבובסקי

התחיל בעבודתו בדואר
בשנת 1925, כיום עוזר
מנהל ענף, זכרון יעקב,
מהנדס, מחוז הצפון.

פריקת מטען דואר בהיפה

